

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید بر امید و افسردگی زنان مبتلا به بیماری ام.اس

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

الهه عابدینی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

بهرامعلی قنبری هاشم آبادی - استاد، گروه روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

جعفر طالبیان شریف - استادیار، گروه روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: ام.اس از شایعترین بیماری های مزمن سیستم عصبی مرکزی است. این بیماری باعث ایجاد اختلالات روانی متعددی در بیماران می گردد که درمیان آن ها افسردگی از شیوع بالایی برخوردار است. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید بر امید و افسردگی زنان مبتلا به ام.اس انجام شد. روش: این پژوهش یک مطالعه ی شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل می باشد. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس و ملاک داشتن حداقل نمره 14 در پرسشنامه افسردگی بک- ویرایش دوم، تعداد 24 بیمار از بین جامعه ی آماری شامل زنان مبتلا به ام.اس که عضو انجمن حمایت از بیماران ام.اس شهر زاهدان بودند، انتخاب شده و به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. گروه آزمایش تحت گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید قرار گرفتند. ابزارهای مورد استفاده پرسشنامه افسردگی بک- ویرایش دوم و مقیاس امید اشنايدر بود. داده های پژوهش با نرم افزار آماری SPSS 16 و با استفاده از آزمون آماری تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید به طور معناداری ($P < 0.001$) موجب افزایش امید و کاهش افسردگی زنان مبتلا به ام.اس در مقایسه با گروه کنترل شده است. نتیجه گیری: گروه درمانی مبتنی بر رویکرد امید در افزایش امید و کاهش افسردگی زنان مبتلا به ام.اس موثر است. بنابراین می توان آن را به عنوان یک روش مداخله ای مفید برای بهبود نشانگان افسردگی در بیماران مبتلا به ام.اس به کار برد.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی، امید، افسردگی، ام.اس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1008273>

